

Retningslinjer for basisrisiko

Indledning

- 1.1. I overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed ("EIOPA-forordningen")¹ udarbejder EIOPA retningslinjer for basisrisiko.
- 1.2. Retningslinjerne vedrører artikel 104 og 105 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).²
- 1.3. Retningslinjerne er rettet til tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4. Hensigten med retningslinjerne er at skabe en konsekvent praksis på tværs af medlemsstaterne og bistå selskaberne med at beregne deres kapitalkrav for markedsrisici under Solvens II-direktivet.
- 1.5. Retningslinjerne finder anvendelse på selskaber og fagfolk med ansvar for behandlingen af risikoreduktionsteknikkerne i beregningen af solvenskapitalkravet med standardformlen.
- 1.6. Retningslinjerne har til formål at skabe større konsistens og konvergens i den faglige praksis i forbindelse med behandlingen af risikoreduktionsteknikker i beregningen af solvenskapitalkravet for alle typer og størrelser af selskaber.
- 1.7. Såfremt begreberne ikke er defineret i disse retningslinjer, har de den betydning, der er defineret i de i indledningen omtalte retsakter.
- 1.8. Retningslinjerne finder anvendelse fra den 1. april 2015.

Retningslinje 1 - Risikoreduktionsteknikker uden væsentlig basisrisiko

- 1.9. Selskaberne bør betænke, at en risikoreduktionsteknik ikke resulterer i væsentlig basisrisiko, hvor følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) eksponeringen, som er dækket af en risikoreduktionsteknik er af tilstrækkelig tilsvarende art som selskabets risikoeksponering
 - (b) ændringerne i eksponeringens værdi, der er dækket af risikoreduktionsteknikken, afspejler nøje ændringerne i graden af selskabets risikoeksponering ud fra et omfattende sæt af risikoscenarier, herunder scenarier, der er i overensstemmelse med konfidensniveauet, jf. artikel 101, stk. 3, i Solvens II-direktivet.

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155

Retningslinje 2 - Finansielle risikoreduktionsteknikker: kriterier for vurdering af væsentlig basisrisiko

1.10. Selskaberne bør, før de medtager finansielle risikoreduktionsteknikker i beregningen af solvenskapitalkravet efter standardformlen, bl.a. vurdere følgende:

- (a) basisrisikoens væsentlighed i forhold til den eksponering, der er dækket af risikoreduktionsteknikken og selskabets risikoeksponering uden hensyntagen til andre balanceposter, medmindre der er en vedvarende og konsekvent sammenhæng mellem andre balanceposter og selskabets risikoeksponering
- (b) graden af ensartethed i eksponeringernes art som omtalt i retningslinje 1 ved mindst at tage typen og vilkårene og betingelserne med i betragtning med hensyn til de instrumenter eller ordninger, det er involveret, samt de regler, der gælder for de markeder, hvor deres kurser er noteret, eller som tilvejebringer dataene til værdifastsættelsen
- (c) ændringerne i værdien af eksponeringerne ud fra et omfattende sæt risikoscenarier, jf. retningslinje 1, herunder alle de scenarier, der er vurderet i de relevante moduler eller delmoduler af standardformlen, ved som minimum at have taget følgende forhold i betragtning:
 - (i) graden af symmetri i begge eksponeringer
 - (ii) eventuelle ikke-lineære sammenhænge i scenariet
 - (iii) enhver relevant asymmetri i reaktionerne i tilfælde af delrisikomoduler, hvor både opadgående og nedadgående stress-situationer påføres
 - (iv) diversificeringsniveauerne for hver enkelt eksponering
 - (v) enhver relevant risiko, som der ikke udtrykkeligt er taget højde for i standardformlen
 - (vi) hele fordelingen af udbetalingerne, som gælder for risikoreduktionsteknikken.

1.11. Risikoreduktionsteknikken bør vurderes at resultere i væsentlig basisrisiko, når den ovenfor anførte vurdering ikke leverer tilstrækkelig dokumentation for, at ændringerne i værdien af de eksponeringer, der dækkes af risikoreduktionsteknikken, afspejler alle væsentlige ændringer i værdien af selskabets risikoeksponering.

1.12. Når en risikoreduktionstekniks vilkår og betingelser fastsætter et loft over den maksimale sikkerhed mod tab som en andel af den oprindelige eksponering, bør selskaberne kun anvende vurderingen på den andel, der er dækket af risikoreduktionsteknikken i forbindelse med beslutningen om, hvorvidt basisrisikoen er væsentlig.

Retningslinje 3 - Forsikringsmæssige risikoreduktionsteknikker uden væsentlig basisrisiko

- 1.13. Selskaberne bør, forinden de medtager en forsikringsmæssig risikoreduktionsteknik i beregningen af solvenskapitalkravet med standardformlen, identificere, om genforsikring eller SPV-ordninger fungerer anderledes end selskabets forsikringspolicer ud fra et omfattende sæt af risikoscenarier på grund af forskelle i vilkår og betingelser.
- 1.14. Selskaberne bør anse en basisrisiko for væsentlig, når den opstår ud fra manglende valutamatch, når den eksponering, der er dækket af den forsikringsmæssige risikoreduktionsteknik er denomineret i en anden valuta end selskabets risikoeksponering, medmindre de pågældende valutaer er tilstrækkeligt fast bundet op på hinanden, eller den faste valutakurs er anført i genforsikringsaftalen.
- 1.15. Hvis der foreligger en væsentlig basisrisiko, som skyldes manglende valutamatch som anført i afsnit 1.14, bør et selskab ikke medtage risikoreduktionsteknikken ved beregningen af solvenskapitalkravet, medmindre bestemmelserne i artikel 86 i gennemførelsesforanstaltningerne finder anvendelse³.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.16. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.
- 1.17. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, bør indarbejde dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.18. Kompetente myndigheder skal underrette EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og angive deres begrundelse for eventuel manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.
- 1.19. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelse om revision

- 1.20. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.

³ EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1-797